

LA NOVA TEMPORADA DEL TEATRE CONDAL

ÁLVARO MONGE

▶▶ Emma Vilarasau i Jordi Bosch, fotografiats la setmana passada al Teatre Condal.

La cobdícia truca a la porta

Emma Vilarasau i Jordi Bosch, matrimoni en la vida real, ho són també en la comèdia 'Caiguts del cel', de Sébastien Thiéry ≡ **Sergi Belbel** dirigeix l'obra, àcid retrat de l'avarícia

|| **IMMA FERNÁNDEZ**
BARCELONA

Feia 20 anys que Emma Vilarasau i el seu marit, Jordi Bosch –dos dels actors més requerits dels telons–, no coincidien sobre les taules. «L'última vegada va ser el 1994, a *El barret de cascavells*, de Pirandello, al Lliure», recorden. Quan els seus dos fills eren petits, preferien treballs alterns. Ara, dues dècades després, Sergi Belbel els ha reunit en la comèdia *Caiguts del cel*, del francès Sébastien Thiéry, amb la qual debuten al Teatre Condal a partir del 4 de setembre. També debuten com a matrimoni en la ficció escè-

nica, encara que ja els vam veure embolicats, i amb família nombrosa, en la síticom de TV-3 *Majoria absoluta*.

A *Caiguts del cel* interpreten un matrimoni de classe mitjana –ell, metge, i ella, directora d'un parvulari– al qual un esdeveniment inexplicable alterarà la vida. Al menjador de casa seva comencen a aparèixer bitllets. Diners caiguts del cel. La dona de la netja ucraïnesa (Anna Barachina) i un veí inquietant (Carles Martínez) se sumaran a una trama que, àcida garrotada a la cobdícia humana, parteix de l'absurd i s'enreda en la comèdia de boulevard. «Les obres de Thiéry barregen dues tra-

«Amb el Jordi és fàcil fer comèdia; fa temps que volia fer teatre amb ell», assegura l'actriu

dicions franceses: el teatre de l'absurd d'Eugène Ionesco o Jean Tardieu amb la comèdia de boulevard», informa Belbel.

A Vilarasau la va atrapar una obra «molt ben escrita, àgil, fresca; amb uns diàlegs brillants, i un final inesperat, molt diferent del de les comèdies convencionals». «Planteja com els diners canvien una parella», aporta Bosch. ¿Què farien ells si, de sobte, els ploguessin diners com en la ficció? «Mai se sap. Al principi tot són bones intencions però després, vés a saber», apunta l'actriu, encantada d'enfrontar-se amb el seu marit entre bastidors.

«Feia temps que volia fer una obra amb ell, i em ve molt de gust que sigui una comèdia que podem disfrutar molt. Al seu costat, és fàcil fer riure», l'afalaga Vilarasau, que se sent còmoda en tots els gèneres. «Sembla que plorava molt bé i m'han anat donant papers dramàtics però també he fet comèdia», recorda la protagonista d'*Els dies feliços* i *Fedra*, totes dues sota la direcció de Belbel, que ja va treure profit a la seva «gran vis còmica» a *Tàlem* (1990).

Bosch opina que un actor ha d'intentar obrir-se a tots els registres. «Després l'ofici et posa el to i fas coses millor que altres». Ell va connectar amb el to de la comèdia (*Els feréstecs*, *El crèdit*), el seu gènere preferit, però també sap patir, i tornarà a fer-ho en la reposició d'*El rei Lear* al Lliure. Després reprendrà el seu perfil humorístic de la mà d'Eduardo de Filippo i Lluís Pasqual. Vilarasau, per la seva part, protagonitzarà les noves obres de Pau Miró (*Victòria*, TNC) i Pere Riera (*La Villarroel*).

El procés sobiranista

El matrimoni d'actors convé que «tot són avantatges» a l'hora de treballar junts. «Després de l'estrena ja veurem», fa broma, o no, Vilarasau. També per Belbel, de qui va partir la idea de reunir-los, la seva relació ha resultat molt avantatjosa. «Quan dos actors han d'interpretar una parella s'ha de treballar per fer-ho creïble. Aquí no ha sigut necessari, a més a més, com en la ficció, fa 20 anys que estan junts i han aportat una part de la seva experiència a l'obra».

Entre els principals atractius de *Caiguts del cel* figura un final «sorprenent, inesperat», coincideixen els protagonistes. D'un altre desenllaç, el de la independència de Catalunya, parlen obertament Bosch i Vilarasau. «En el futur la història es preguntarà per què no ens van deixar respondre, com a Escòcia. Quan hi ha tant interès que no hi hagi una resposta et preguntes el perquè», raona l'actor. «No sé si econòmicament viurem millor –intervé l'actriu–, però així no podem continuar. És una qüestió de dignitat». El camí no serà fàcil, afegeix, perquè el país està molt dividit i «s'haurà de buscar una fórmula». «Però tenim una història que ens avala. I si no protestem, perdrem la dignitat com a país», reitera l'optimista i tenaç Winnie d'*Els dies feliços*. ≡

L'EDUCACIÓ
és una necessitat bàsica

Casal dels Infants
acció social amb èxit

Al Casal dels Infants ajudem molts nens i joves a superar cada obstacle per difícil que sembli. Els fem costat, a ells i a les seves famílies, perquè tinguin el màxim d'oportunitats i s'esforcin tot el que puguin per tirar endavant.

El teu suport
ALMENTA
el futur
de molts
infants